

Р Е Ш Е Н И Е № 14

гр.Перник, 31.01.2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на шестнадесети януари две хиляди и тринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря **Е.В.***** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – **прокурор Антова**, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д.№353/2012 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по глава XII от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

С решение № 283 от 13.11.2012 г. постановено по н.а.х. д. №472 по описа на Районен съд гр.Радомир за 2012 г., е изменено наказателно постановление № 23-2304650/26.07.2012 г., издадено от Директора на Дирекция “Инспекция по труда София област” гр.София. С наказателното постановление на основание чл. 416, ал.5 от КТ във връзка с чл.414, ал.1 от КТ на “***”, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т.1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение по чл.128, т.2 от КТ. При въззивната проверка размерът на имуществената санкция е намален на 1500 лв.

В законния срок е постъпила **касационна жалба от “***”**. В същата се релевират оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното съдебно решение. Иска се неговата отмяна, както и отмяна на наказателното постановление. Алтернативно се претендира прилагане на привилигирования състав на чл.415в от КТ.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован не се явява, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата, излага подробни съображения в тази връзка.

Ответникът по касационната жалба – Директорът на Дирекция “Инспекция по труда Софийска област” гр.София, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура, изразява становище за неоснователност на касационната жалба и предлага постановения съдебен акт, да бъде оставен в сила.

Административен съд-Перник, като съобрази наведените в жалбата оплаквания, събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема от фактическа и правна страна за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Касационното производство е средство за отстраняване на грешките на съда при

прилагане на закона. Извършвайки проверка в този смисъл на съдебния акт настоящият касационен състав намира, че районният съд правилно е приел, че в хода на административно наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да засягат правото на защита на санкционираното дружество и не са налице основания за отмяна на НП.

От фактическа страна се установява, че на “***”, е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство. Дружеството е работодател съгласно §1 от ДР на КТ и в това си качество не е изплатило уговореното трудово възнаграждение за извършена работа за месец май 2011 г., на Д. Д. М.*** - „борвергист”, въпреки, че същият добросъвестно е изпълнявал трудовите си задължения.

За нарушението е съставен АУАН №23-2304650/18.05.2012 г., срещу “***”. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не е постъпило възражение срещу него и е издадено наказателно постановление, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв., за нарушение по чл.128, т.2 от КТ.

Въззивният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните по делото доказателства - материалите по административно наказателната преписка и показанията на разпитаните във въззивното производство свидетели, въз основа на които приел, че административното нарушение е доказано по несъмнен начин. Съобразени са и приложените от санкционираното дружество доказателства, които не опровергават констатациите на АНО.

Твърденията поддържани в касационната жалба, че в хода на административно наказателното производство са допуснати процесуални нарушения, не се подкрепят с доказателства и не се установяват в хода на съдебния контрол, осъществен от настоящия състав. Не се констатира допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които да не са съобразени от въззивния съд. Мотивирано и в съответствие с установената фактическа обстановка са изложени съображенията на районния съдия довели до крайния извод за допуснато нарушение на трудовото законодателство.

Не са касационно основание и възраженията, че АНО, след като е дал предписания по реда на чл. 404 от КТ не е следил как се изпълняват от работодателя за да приеме, че за неизпълнението им следва да се търси административно наказателна отговорност.

Въззивният съд подробно е обсъдил в мотивите си и защо в конкретния случай не следва да намери приложение разпоредбата на 415в от КТ. Разпоредбата е относима в случаите, които макар и формално да осъществяват състава на административно нарушение, по своя характер са маловажни, при предвидени от законодателя основания за приложението на тази разпоредба. Касационен състав при Административен съд Перник споделя изводите на районния съдия и се присъединява към тях, като не намира за необходимо да повтаря изложеното в атакуваното решение. Пред настоящия състав не се излагат убедителни доводи, различни от тези изложени и пред РС, за да се уважи жалбата на касатора в този смисъл. Няма основания за приложението на привилегирвания състав на чл. 415 в от КТ. Нормата на чл. 415в от КТ е озаглавена "Отговорност за маловажно нарушение", но по съществото си тя очертава привилегирвани състави на всички нарушения на КТ, които могат да бъдат отстранени веднага след установяването им и от които не са произлезли вредни последици за работници и служители. Целта на законодателя, съобразно и ТР № 3/10.05.2011 г. на ВАС е работниците и служителите да полагат труд при наличие на валидно сключени трудови договори и да могат да ползват всички произтичащи от това права. В конкретния случай работниците на касатора не са

могли да ползват едно от най-важните права произтичащи от трудовите им договори – заплащане на възнаграждение. Безспорно за тях са настъпили и вреди, поради забавянето в заплащането на положения вече труд. В този смисъл, не е налице основание за прилагане на чл. 415в от КТ.

Съобразно гореизложеното касационната инстанция приема, че са налице всички признаци от състава на административното нарушение по чл. 414, ал. 1 от КТ за не изпълнено задължение по чл. 128, т. 2 от КТ.

Районен съд правилно е приел, че след като от обективна страна е налице извършеното нарушение, правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на юридическото лице, която е безвиновна такава, поради което и правилно му е наложено административно наказание. По отношение на размера на "имуществената санкция", правилно е изменението ѝ по отношение на размера, тъй като са налице констатирани усилия на касатора да намали вредните последици от неизпълнението на задълженията си по изплащане на трудовото възнаграждение. Те могат да бъдат преценени като смекчаващи вината обстоятелства и правилно санкцията е определена в минималния размер предвиден в закона.

С оглед на изложеното не са налице допуснати от въззивния съд нарушения, които да представляват касационни основания по смисъла на чл. 348, ал.1 от НПК. В изпълнение на задълженията си по чл. 14 и чл. 314, ал. 1 от НПК, субсидиарно приложими в съдебния административно-наказателен процес по силата на препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, Районен съд гр.Радомир е извършил проверка на законосъобразността и правилността на наказателното постановление и е приел, че не са налице основания да бъде отменено. Предвид изложеното, касационният състав не намира основания за отмяна или изменение на решението на въззивния съд, което е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Поради тези съображения същото следва да бъде оставено в сила.

Във връзка с горното касационен състав на **Административен съд Перник**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 283 от 13.11.2012 г. на Районен съд гр.Радомир, постановено по н.а.х. дело № 472/2012 год.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:/п/

Членове:/п/ /п/